

Privatno sam sramežljiva,
no u poslu nemam
ograda - tvrdi Judita

INTERVJU: JUDITA FRANKOVIĆ

Tridesete su najbolje godine

Zagrebačka glumica, koja se ove godine na filmskom festivalu u Puli predstavlja s čak tri filma, smatra da joj je krenulo u životu i karijeri jer se oslobodila mladenačkih strahova i briga

Napisala Marijana Marinović
 Snimio Vedran Peteh

Iako na spomen njenog imena svi pomisle na njen istančan odjevni stil, Judita Franković (30) mnogo je više od modne ikone. Talentirana, i uz to vrlo produktivna glumica, na ovogodišnjem Filmskom festivalu i grano filma u Puli, koji se održava od 21. do 28. srpnja, natječe se s čak tri filma. A zahvaljujući svojim mogućnostima transformacije u svakom od njih je drukčija, gotovo nepoznativa - u romantičnoj komediji "Sonja i bik" redateljice Vlatke Vorkapić glumi vegetarijanku i žestoku aktivistku za prava životinja, u drami "Djeca jeseni" redatelja Gorana Rukavine uspješna je odvjetnica, a u filmu "Na kvadrat" redatelj Radislava Jovanova Gonza s Ivanom Roščić glumi lezbijski ljubavni par.

Hoće li za koju od tih uloga osvojiti nagradu, uopće se ne brine - veseli se odlasku u Pulu zbog dobre atmosfere tijekom festivala, dobrog provoda i druženja s kolegama, a pratnja će joj biti dečko, tri godine stariji snimatelj Marko Brdar. Uostalom, priznanja za njen rad do sada nisu izostala: još je 2009. za ulogu Tonke u predstavi "Judith French" osvojila tri priznanja: Nagradu hrvatskog glumišta, Marula na Marulićevim danima i "Fabijan Šovagović" na Festivalu glumica.

Kako se "modno" pripremate za Pulu i za svoje tri premijere?

- Veselim se Puli, ljetu, opuštenom druženju s drugim ljudima, a najmanje se zamaram što će odjenuti. Lani sam na premjeri "Čače" nosila haljinu kupljenu u Parizu, a u ormaru imam neke nenošene haljine domaćih kreatora: Aleksandre Dojčinović, Ani Ani, eNVi Rooma i drugih. U zadnji tren će odlučiti što odjenuti, a možda si i nešto još kupim do Pule.

Kako ćete se nagraditi za uspješnu godinu?

- Dečko i ja odlučili smo ovo ljetu putovati po Evropi: lani smo previše radili, a prije smo imali vremena, ali nismo imali novca. Nakon Pule planiramo otići na more, na neki otok, poput Biševa, a možda mi se ostvari i želja da ljetujem na svjetioniku.

Kako izgleda vaš idealni ljetni odmor?

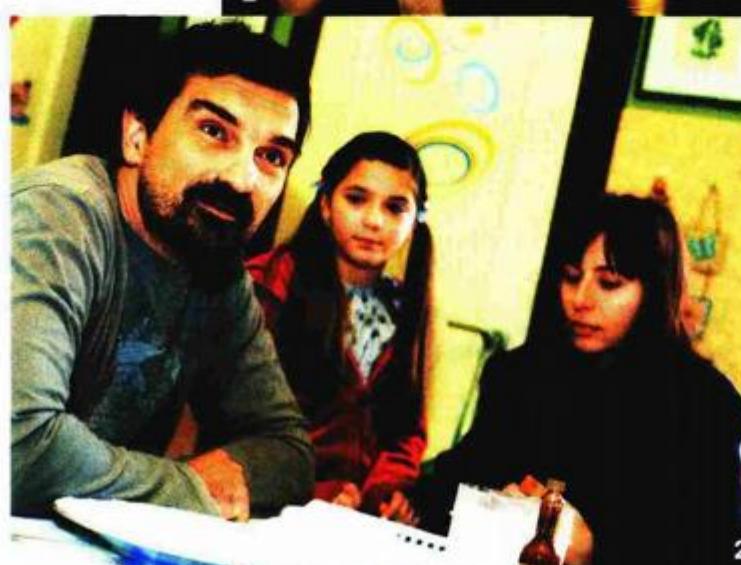
- Ništa posebno - malo se kupam, ronim s maskom, a većinu dana provedem sa šeširom i s knjigom u ruci u debeloj hladovini. Predvečer lagana šetnjica, večera i odlazak na spavanje. Tulumari se na festivalima i putovanjima. Obožavam putovanja, a najljepše mi je u Parizu. Svida mi se francuski jezik, moda, gastronomski užici, široke avenije i mostovi, muzeji...

Osim putovanja, koje su još vaše strasti?

- Ples i knjige. Imala sam nekoliko pokušaja upisivanja plesnih tečajeva, ali zbog posla ili pogrešnih partnera bih odustala. Plesala sam u &TD-u u predstavi "Vodoinstalater", a neko vrijeme sam išla na satove argentinskog tanga. A studij kroatistike i komparativne književnosti, na kojem sam apsolventica, upisala sam zato što obožavam čitati. Poeziju jednako kao prozu, a omiljeni su mi autori Pablo Neruda, Edgar Allan Poe, Scarlett Thomas, Paul Auster, Drago Glamuzina te, odnedavno, Richelle Mead, na čiju sam se "Vampirsku akademiju" doslovce navukla. Možda nekome dje-

1

2

3

U predstavi 'Toranj loše glazbe' Teatra &td,

s Lanom Barić i Ninom Violić (1). U filmu

'Djeca jeseni' partner joj je Leon Lučev (2).

Na snimanju filma 'Sonja i bik' redateljice

Vlatke Vorkapić (3). Za ulogu u predstavi

'Judith French' 2009. je dobila Nagradu

hrvatskog glumišta (4)

4

lujem djetinjasto, ali vesele me male stvari i zbilja nastojim uživati u životu, što sam naučila od svojih roditelja.

Jeste li od njih naslijedili i umjetničku crtu?

- Oboje imaju taj slobodan i kreativan duh. Mama Dijana je odgajateljica i vodi ritmičku grupu u vrtiću, a tata Zlatko zaposlen je u Petrokemiji, ali je prav

vi showman i uvjerenja sam da bi bio dobar glumac. Umjetničku crtu ima i moja dvije godine mlađa sestra Maja, koja je fotografkinja i grafičarka.

Koja je prednost odrastanja u manjem gradu poput Kutine?

- Moja mama je Zagrepčanka, i tu sam rođena, tata je iz Novske, a kad mi je bilo pet godina zbog njegova posla preselili smo se u Kutinu. Prednost je bezbršno odrastanje, no u malim sredinama nema baš mnogo sadržaja. Ipak, snalazili smo se. Kao klinici smo organizirali kazališne predstave i lutriju u Gradskoj knjižnici, izvodili madioničarske trikove, a ja sam obožavala papirnate lutkice, koje sam izrezivala iz Politikinog zabavnika. Nedavno sam u Londonu pronašla nešto slično - holivudske glumice "na izrezivanje", svaka s tri kostima iz svojih najpoznatijih filmova. Kupila sam ih, naravno, a u stanu u Kutini još čuvam kolekciju iz djetinjstva.

Kakvi ste bili kao dijete?

- Vrlo sramežljiva i polako asocijalna. Pokušala sam svirati klavir, ali izdržala sam samo godinu dana. U osnovnoj školi sam bila dobra u trčanju na kratke staze, dok sam u gimnaziji godinu dana igrala ženski nogomet. I onda sam se pridružila amaterskoj dramskoj skupini Beskućnici i zaljubila se u glumu.

Zašto niste upisali Akademiju dramske umjetnosti nego Filozofski fakultet?

- Pokušala sam, ali nisam uspjela. No, paralelno sa studijem na Filozofskom fakultetu krenula sam na glumačke radionice u Exitu. Tu sam naučila da je gluma traženje, proces i igra, te da nije nimalo glamurozan posao, kao što mnogi misle. Ni meni nije bilo glamurozno nakon dolaska u novu sredinu tražiti stanove i seliti se svako malo.

Što pamtite iz studentskih dana?

- Nesnaženje u prometu i vožnju tramvajem u krivom smjeru. Ispriča i život u dačkom domu na Kennedyjevom trgu, s još tri cure u sobi, i zaključavanjem vrata u 23 sata. To je trajalo nekih pola godine, a odselila sam se jer sam našla honorarni posao na garderoobi teatra Exit.

Kako ste sve zaradivali za džeparac?

- Kao srednjoškolka u Kutini povremeno sam radila u butiku, a dvije godine zaredom sam ljeti prala stakla na automobilima na benzinskoj pumpi i moram priznati da se na tome moglo fino zaraditi. ►

Foto: Bruno Konjević/CROPIX (1), Neja Markićević/CROPIX (1), Igor Sambolec/CROPIX (1), Jadran Babić/CROPIX (1)

Na gradskoj televiziji Moslavina kratko sam radila novinarske poslove i okušala se kao voditeljica. A otako sam se početkom studija zaposlila u Exitu, prošla sam sve - od garderobe do marketinga i prodaje ulaznica grupama. I statirala sam u televizijskim serijalima kao što su "Naši i vaši".

Kada ste dobili prvu ulogu?

- S 24 godine, nakon audicije za serijal "Kad zvoni" redateljice Vlatke Vorkapić. Glumila sam tinejdžericu Sanju, koja mašta o tome da bude poznata manekenka.

Kako se pripremate za ulogu: oblikujete li lik prema predlošku iz stvarnog života?

- Za ulogu u serijalu "Kad zvoni" imala sam pred očima pozanicu iz srednje škole, koja je imala onaj gard "ja sam nešto posebno". Da bih se uživjela u neki lik, katkad mi je dovoljna kap parfema, kao u predstavi "Judith French", ili promjena frizure, kao u

Foto: PIXSELL (1)

"Sonji i biku"... Zanimljivo, nakon svakog projekta promijenim frizuru. Vjerujem da se u kosi talože ostaci stare energije pa se toga oslobođam šišanjem.

Što vam je bilo teže - razgolititi se na pozornici u predstavi "Judith French" ili snimiti scenu seksa s Jankom Popovićem Volarićem u filmu "Majka asfalta"?

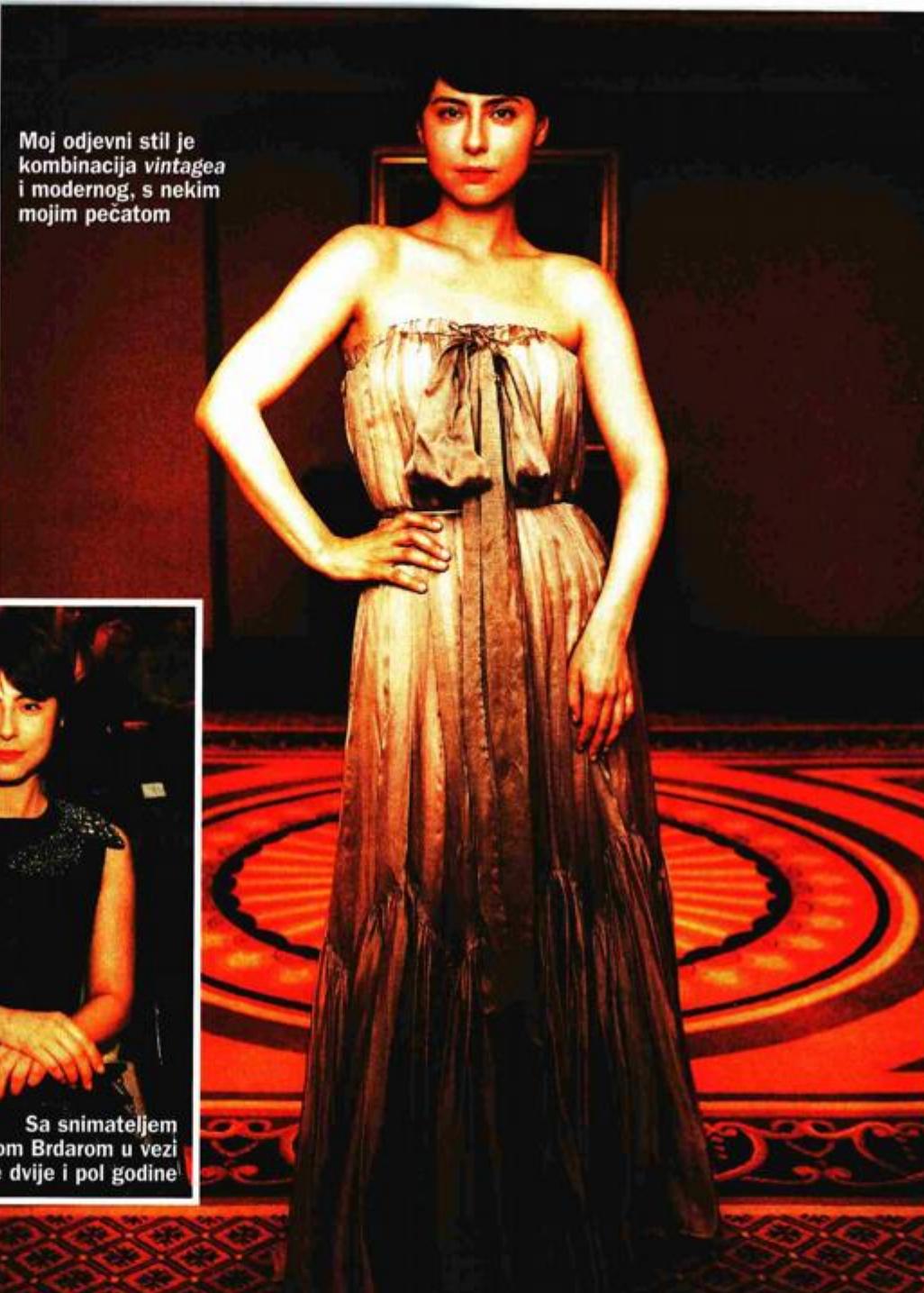
- Nije mi bilo najugodnije na pozornici, ali golotinja je u umjetničkom kontekstu bila opravdana pa smo Dražen Čuček i ja i to preživjeli. A kako se Janko i ja znamo još iz Exit-a, bili smo dosta opušteni pa smo rekli: "Ajmo to obaviti!" I obavili smo... bez ponavljanja. Privatno sam sramčljiva, ali u poslu s tim nemam problema. Tako sam bez problema snimila lezbijsku scenu s Ivanom Rošić u Gonzovom omnibusu "Na kvadrat".

Kako te šakaljive scene komentira vaš dečko, snimatelj Marko Brdar?

- Marko me podržava u svemu, a Gonzov film je on i snimao. Prvi put smo suradivali prije dvije i pol godine, a tada smo se i zaljubili i prohodali.

Čime vas je osvojio?

- Nešto je bilo magično u njemu kad sam ga ugledala i rekla prijateljici da želim s tim čovjekom pititi čaj i pričati satima. S Markom mi je lijepo u svakom trenutku, i kad šutimo i kad razgovaramo, oboje volimo kuhati i popiti čašu vina, a zajednička nam je i lju-

Vjerujem da se u kosi talože ostaci stare energije pa se nakon svake uloge toga oslobođam - šišanjem

bav prema putovanjima, umjetnosti, dobroj knjizi... Kao Djevice u horoskopu oboje smo vrlo uredni, pa se čak i u kućanskim poslovima dobro slažemo i nadopunjujemo: ja ne volim brisati prašinu, ali me opušta pranje suda.

Je li istina da dečku pišete haiku poeziju?

- To su prije moji mali znakovi ljubavi i pažnje, nego poezija. Volim Marka iznenaditi čokoladom ili nekom sitnicom, a i on meni često nešto daruje: kad smo prohodali, na sajmu antikviteta na zagrebačkom Britanu kupio mi je lijepi broš, a za jednu premijeru darovao mi je krušku umotanu u kartonsku vrećicu.

Kako to da nikad niste glumili u sapunici?

- Ne bih izdržala tako dugotrajno snimanje: volim nešto završiti nakon određenog vremena i ići dalje, kao što je sa serijalom "Počivali u miru", koji ima 12 epizoda i koji će se prikazivati na jesen. Neugodno mi je kad netko misli da imam nešto protiv sapunice jer zbilja nemam.

Na što najviše trošite?

- Na putovanja, knjige, hranu, odjeću... Nisam baš štedljiva, imam pune ormare, a cipele su mi slaba točka: kad sam bila u Parizu, umalo sam kupila jedne skupe Lanvinove cipele, ali srećom nije bilo mog broja.

Kako biste opisali svoj odjevni stil?

- Vintage u kombinaciji s modernim. Nisam baš modno obrazovana, ali svakoj svojoj kombinaciji dam neki osobni pečat.

Kako održavate kondiciju?

- Volim trčati, a kod kuće vježbam uz DVD Tracy Anderson.

Mislite li da vam je u tridesetima baš krenulo?

- Uvijek sam se trudila u poslu dati sve od sebe, no sad su se baš zaredali dobiti filmovi i kvalitetni projekti. Možda zato što sam se oslobođila mlađenačkih strahova, što me ne brine što će drugi misliti o meni. Naprosto živim, radim i - uživam. ■